

stopniowego spirytusu) wyrobionego w gorzelniach rolniczych i w gorzelniach przerabiających owoce podnosi się z 35.000 na 60.000 mk., a w gorzelniach przemysłowych z 35,500 na 61.000 mk. pol. Gorzelnie przemysłowe przerabiające wywary na sole potasowe opłacają podatek spożywczy w wysokości 60.000 mk. polsk. za litr stustopniowego spirytusu.

§ 2. Zapasy spirytusu, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w fabrykach wódek i rozlewniach tudzież hurtowniach spirytusu, czy to w postaci czystej, czy w półfabrykatakach lub gotowych wyrobach podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie spirytus czysty po 25.000 mk. za litr stustopniowy, zaś gotowe wyroby wódczane po 10.000 mk. za litr objętości tych wyrobów.

§ 3. Przedsiębiorstwa wymienione w § 2 niniejszego rozporządzenia obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia na piśmie lub protokularnie w 2 egzemplarzach, a to w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów skarbowych, zaś poza siedzibą tych urzędów właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austriackim i pruskim w równorzędnych urzędach skarbowych, cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych, jaki znajdować się będzie u nich na składzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Odbiorcy posyłek wysłanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a odebranych po tym terminie są obowiązani zgłosić je w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości spirytusu względnie wyrobów wódczanych, tudzież miejscowości i miejsca przechowania zapasów.

Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia oraz potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 4. Postanowienia § 13, 14 i 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 86, poz. 628) mają analogiczne zastosowanie co do dodatkowego opodatkowania zapasów spirytusu zarządzanego niniejszym rozporządzeniem.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *H. Linde*

680.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 23 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia wzgl. produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248), oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowioną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 68, poz. 527) opłatę akcyzową od siodu przerabianego na piwo w b. dzielnicy rosyjskiej podwyższa się z kwoty 72.000 do kwoty 192.000 mk. polskich od każdych 16,38 kg. (1 puda) wagi siodu, przeznaczonego do przeróbki na piwo.

Opłatę akcyzową, jaką uiszczają mają browary przerabiające w ciągu roku nie więcej niż 32.760 kg. (dwa tysiące pudów) siodu, podwyższa się z kwoty 60.000 do kwoty 160.000 mk. polskich od każdych 16,38 kg. (jednego puda) wagi siodu.

Zapasy brzezki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą u wytwórców piwa, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między opłatą poprzednio uiszczoną, a opłatą przypadającą na podstawie postanowień niniejszego paragrafu.

§ 2. Ustanowioną w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 527) opłatę akcyzową od piwa sprowadzonego za osobnym zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy rosyjskiej z zagranicy podwyższa się z kwoty 120.000 do kwoty 320.000 mk. od każdych 100 litrów piwa.

§ 3. Ustanowioną w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 68, poz. 527) opłatę akcyzową od brzezki piwnej, określoną od hektolitra tej brzezki i od każdego stopnia ekstraktu zależnie od rozmiarów rocznej produkcji browaru na obszarze b. dzielnicy austriackiej podwyższa się, jak następuje:

- a) dla browarów przerabiających do 10.000 hekt. piwa z kwoty 6.900 do kwoty 18.400 mkp.
- b) dla browarów przerabiających do 30.000 hektolitrow piwa z kwoty 7.050 do kwoty 18.800 mkp.
- c) dla browarów przerabiających do 50.000 hektolitrow piwa z kwoty 7.200 do kwoty 19.200 mkp.
- d) dla browarów przerabiających do 70.000 hektolitrow piwa z kwoty 7.350 do kwoty 19.600 mkp.
- e) dla browarów przerabiających ponad 70.000 hl. piwa z kwoty 7.500 do kwoty 20.000 mkp.

Zapasy brzezki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą w browarach, podlegają dodatkowemu

opodatkowaniu, a mianowicie pobrana będzie od zapasów brzezki względnie piwa znajdującego się w browarach dodatkowa opłata w wysokości różnicy między opłatą uiszczoną już poprzednio, a przypadającą na podstawie postanowień niniejszego paragrafu.

§ 4. Postanowienia § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 527) dotyczące zwrotu opłat pobranych od piwa wywożonego zagranicę zmienia się o tyle, że:

- 1) wywozującym piwo zwraca się bez względu na zawartość ekstraktu w pierwotnej brzezce, za której to piwo wyrobiono, za każdy hektolitr piwa po 80.000 mk. polskich,
- 2) wytwórcom piwa zwraca się za każdy stopień ekstraktu wywiezionego piwa z wytwórni zagranicę po 16.500 mk. polskich.

§ 5. Paragraf 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 527) w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej otrzymuje brzmienie następujące:

„Od piwa sprowadzonego za osobnem zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy austriackiej z zagranicy pobiera się oprócz opłaty celnej dodatkową opłatę akcyzową od każdego hektolitra piwa I każdego stopnia ekstraktu pierwotnej brzezki podstawowej po 20.000 marek polskich, najmniej jednak 320.000 marek polskich”.

§ 6. Ustanowiony w § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 527) podatek od piwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej i na obszarze Województwa Śląskiego, ustala się w sposób następujący:

Podatek od jednego hektolitra piwa słabego sporządzonego z brzezki podstawowej, zawierającej do 8⁰/₀ ekstraktu, wynosi przy produkcji rocznej: od pierwszych 10.000 hektolitrów po 144.000 mkp. za dalsze 20.000 hektolitrów po 152.000 mkp. powyżej 30.000 hektolitrów po 160.000 mkp.

Powyższy podatek oblicza się od piwa pełnego o zawartości powyżej 8 — 13⁰/₀ ekstraktu brzezki podstawowej o 62.5⁰/₀ wyżej, czyli przy produkcji:

- 1) do 10.000 hektolitrów po 234.000 mkp.
- 2) za dalsze 20.000 hektolitrów po 249.900 mkp.
- 3) powyżej 30.000 hektolitrów po 260.000 mkp. za każdy hektolitr.

Od piwa mocnego o zawartości powyżej 13⁰/₀ ekstraktu brzezki podstawowej dolicza się do stopy podatkowej, unormowanej dla piwa pełnego, za każde dalsze 4⁰/₀ ekstraktu brzezki podstawowej połowę stopy podatkowej ustanowionej dla piwa słabego.

§ 7. Ustanowiony w § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 527) podatek od warek domowych podnosi się do kwoty 50.000 mk. polskich od hektolitra.

§ 8. Piwo znajdujące się w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w ilościach większych, jak 100 litrów w posiadaniu przedsiębiorców trudniących się sprzedażą piwa, zakładów i związków zajmujących się rozdziałem piwa dla swoich członków lub w transporcie podlega dodatkowemu opodatkowaniu. Wy-

mienieni posiadacze obowiązani są zgłosić we właściwym urzędzie skarbowym taki zapas piwa w dniach trzech od wejścia w życie niniejszej ustawy. Piwo znajdujące się w transporcie ma zgłosić odbiorca w dniach trzech po odebraniu. Dodatkowy podatek wynosi 100.000 marek od hektolitra.

§ 9. Osoby winne zaniechania lub zaniedbania zgłoszenia przypisanego §§ 1, 3 i 8 niniejszego rozporządzenia lub zgłoszenia ilości piwa zmniejszonej więcej niż o 10⁰/₀ ilości stwierdzonej urzędownie, ulegną karze przewidzianej za defraudacje podatkowe, stosownie do przepisów skarbowo-karnych, obowiązujących w poszczególnych dzielnicach.

§ 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *H. Linde*

681.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 23 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowioną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. № 68 poz. 528) stopę podatkową podnosi się z kwoty 6.000 do kwoty 12.000 mk. polskich od kilograma kwasu bezwodnego.

§ 2. Kwas octowy, jaki w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdzie się poza wytwórniami, podlega dodatkowemu opodatkowaniu według stopy przewidzianej w § 1 niniejszego rozporządzenia z zaliczeniem akcyzy wpierw uiszczonych (6.000 mk.), a więc dodatkowemu podatkowi w kwocie 6.000 mk. za 1 kg.

Od dodatkowego opodatkowania wolne są zapasy kwasu octowego poniżej 1 kg. mocy 80⁰/₀.

§ 3. Kto w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiada zapas kwasu octowego, podlegający opodatkowaniu, jest obowiązany w przeciągu najbliższych trzech dni zgłosić najbliższemu